

ATSIMOKEJO.

Arba palaiminti milasir dingi.

Tikras atsitikimas.

Puikie pasiredės, su linksmu veidu ejo pona Leopoldas va kare ulicze per miestą. Jaunas, gražaus pavidalo, turtingas, ne žinojo kas tai yra rupesti- zia- me gyvenime, o kad priek tam buvo doras ir tvirtas tikėjime, tai ir sauzinė turejo cizta. Še dien jautėsi suvisai laimingi, ba ketino prašyti rankes del saves puikios panos, dukters turtingo kupceiaus, kuriam mile- jo jau no senai, o kuri jau bu- vo prilanki o tevai ne buvo priesingais juu susiporavi- mu, ba ji paguoduodavo la- bai.

Sugrįžinėjo įsiai tame laike iš savo kromo, namon, idant persiredyt ir nusiduot pas sa- vo milema. Neuzmiršo įsiai savo laimeje, kam yra dekingu už jai, nes svetisizka laimia, dangisizka per gerus darbus žmogus gali dailuokt, del to dekaivo Dievui ir mislino sau: tiek yra nelaimingu ir biednu — kaip tai butu gerai, jagu tu- reczia progą padariti laimingu katra iš artimo savo ir nus- luostit jam aszaras.

Tai buvo puiki krikezcio- niszka misla. o Dievas jia tuo- jaus ir iszklauso. Kada pri- artinejo prie tamsios nliczi- kes, iszgirdo laukinius riksmus ir juokus vaikų o terp jiu szau- kimas pagialbos. Tuojaus pa- suko in ten isz kur riksmas pa- ejo ir pamate liudna perstai- ma.

Ant akmens priesz viena na- ma sedge jaunas viras; galva turejo nuleista isz nuvargimo ir pailsimo, o rankomis už- dengėio sau veida no kumz- cziu keliu vaikų kurie jin su kumzscziom musze ir lazdom bade. Greitai prisartiuno Leo- poldas, drutas ir narsus viru- kas, stojo priesz gveda; aki- mirko tris isz bernuku aplaiki smarkius ipus per veida, ket- virta suene už kalbieraus ir paczestavojo per veida kelioli- ka kartu o vaikinai reke kiek galedamas idant paleistu.

Tu ejsi su manim in pa- liciej! paszauke Leopoldas, o atsikreips in vargsza prakal- bejo:

— Kas tau kenke? — už- klause.

— Jisai girtas! — reke vai- kinas, kuri laike už kateros ir stengesi iszsisukt isz jojo ran- ku ir tik pasilikio apikakle rankose Leopoldo. Vaikinas dingo tamsioje o vargszas at- denges sau veida nusistebejo paziurejo ant Leopoldo.

— Pone, tiket man, atsake jisai vos girdetu balsu, ne es- miu girtas, vaikai meluioje! — Matau, ta! — nes kotu cizonais sedit? Del ko ne ejni namon?

— Teip ejze, nes ne turiu namu jagu tureciau norints maziause kampeli szitam dide- liam mieste, tai nesiraszizka szedien ant uliczius. Nes pir- muciause turiu ponui pade- kavot ir tegul Dievas pona szimtaropai už tai isznagradi- na, jog mane apgitei priesz taja ulicizne gajai! — ir dide- lu stengimu vos atsikele isz vietos.

— Ar sergi? paklause susi- graudines Leopoldas.

— Ar sergu? Teip badas ir liga! — buvo atsakimas, o Leo- poldas patenino, jog vargszas kitados turejo butie geresnia- me padejime:

Milasirdisteje apimtas ve- lei užklause:

— Ar galit tu kuom pri- gialbet? Turi krauja ant kak- lo, reike pirma tave apziuret ir kuom sudrutint. Ejme, pri- gelbesiu kuom galit, mano vie- toje tu gal padaritum!

Tai iszstares pame jin už rankos, o vargszas atsiliepe; — Dabar turu atsaukt ta, ka priesz valande buvau pa- sakias. Baladojau in visas du- ris, nes visur radau žmonis be- jausios: matau jog klaidziojau. Ponas mane kitaip perkanojai

Kur randasi "filderis", Kuris begije kita grąjota sulaukis, Nedaleis iszlaimeit, Namon adbejt.

ir kaip galit ponui buti dekin- gu dekaivoju tau kaip broliui, ba matau brolisizkai su manim apsiejei.

Leopoldas klause zodiu vargszo susigraudines, ir pazi- no isz jojo kalbos, jog nepazi- nstamas turejo gera auginima, o kad papuole in varga, tai ne isz savo locnos kaltes.

— Kaip man rodosi, tai esi be jokios vietos? — užklause.

— Esmiu suvisais apiplesz- tas no visko. Ne szirdies del manes ne vilties jokios! De- szimts metu pergvenau Ame- rikai! Ka sau uzdirbau ant ves- tu, tai vela kone viska pralei- dau o likusius piningus ka tu- rejau tai likausi apiplesztu Na- jorke. Cizonai ne turiu joku pazinistamu. Stengiausi aplai- kit cizonais koki uzsiemima nes niekas man nedave. Da- nesuprantu, kaip ne pabaigiau ta varginga gyvenima szokda- mas no laivo kad in cizonais plaukiau. Drutas mano tike- jimas tikrai mane sulaike no patzudinios. Uzsiemimai! Gal ponas turi koki del manes už- siemima? Norints tai butu sun- kiausės darbas!

— Tik ant kokio laiko ga- lece tave priimt ant neszojio- mo visokio tavoro mano sklo- de, o paskui gal geresnio kas atsirastu. Tuom kart paimk szita mano bilietu su adresu ir pagialba piningine, už kuria gali sau pasidrutint ir pernak- vot kokiama prastam hotelje, rito laukit tave savo krome.

Tai kalbedamas inbruko vargszui bilietai ir maszele su piningais ir greitai atsitolino. Nelaimingas nutirpo isz nu- sistebejimo ir stovej ant vie- tos, ne žinojo ka su savim pra- det. Nueme kepure no galvos, dirstelejo in dangi ir dreban- cziu balsu isztare:

— Vieszpatie Dieve! dabar tau prizadu visa szirdze, jog niekados tave ne apleisiu! Lai- minkie taji žmogiu, kurtis ne- pazinias mane, tiek mau giaro padare dabar ir ant visados. Amen.

Nus'dave in miesta idant sau pasijeszot kvatiera. Už- tiko viena prie'gelezinkelio ant kurio diena ir nakti ejo trukei per ka nakvine buvo ne bran- gi. Inejo in vidu, iszeme kelioli- ka smulkiu piningu isz Leo- poldo maszeles, suvalge pige vakarine ir tuojaus pasijuto jog naujas givastis inzege in jin. Pasidrutines nusidave ant atsilso. Buvo tai mažas kam- barelis perskirtas tikrai su plonom lentum. Namas rado si ne toli, gelezinkelio ir visas drebejo kada trukis praejtine- jo. Pasimeldes da karta už sa- vo geradeju užgalbet už mi- lasirdinga apsiejima suma- nim.

— Vilhelmas I, cisorius Prusu, sededamas viena karta sode ant lonkos, pamate atei- nanti ungara, kurs ramiai at- sisedo ant to paties suolo ka- ir cisorius, ir uzruke savo smirdancia pypkele.

— Kas tamista esi? — už- klause cisorius, biski užpy- kes ant tokio drasumo žmo- gaus.

— Esu N. Odry, furmonas vežantis szukuszius musu prie- meszcio.

— Tai gražu! — atsake cie- sorius, linktelejes galva.

Po valandos užklause teip- gi ungaras: — O kas tamista esi?

— Prusu karalius, — atsake užklaustas.

— Tai teip-gi gražu, — at- sake ungars rukiudamas la- bjaus savo pypke.

Ejo sau po valej no uliczius igi uliczius ir butu iszdziangs- mo dainaves, nes ne butu bu- ves tokis linksmas jagu — butu apsidaires in užpakali ir pate- mines dvi ypatas slenkanczes paskui jin. Ko toliaus jis ejo in užmiesti kur jau namai rez- eziau stovejo, tuo du szesz- lei labiau artinosi prie jo. Ant kart du valkatos priszoko isz uszpakalio ir sueme jin už gja- rkes, o in keles minutes po- tam jau gulejo surisztas ant uliczius. Mate Leopoldas kaip jau valkatos paminejo viska isz keszeni: ziegoreli lenci- geli, maszele ir puiku zieda ka aplaiki no savo milemos. Suzeistas ne buvo, už tai su didelu akivumu prisiziurinejo dvim valkatom kad vejus juu gerai isisemint.

Vienas isz valkatu patemi- no tai ir atsilepe anglisizkai in savo drauga: — Ziurek kaip toji lape ant muspiziurinejo! Tai man suvisai nepatinka! Asz nore- cze jin patikt terp numirusiu Numireli moka tilet. Isztrak- tik peili — pasielgsiu su juom greitai.

Antras valkata paziurejo ant gulinezio ir pratare. — Tai bus nereikalingas pralejimas kraujo ir da gal- mum atnesz nelaimę. Geriau padekim jin ant gelezinkelio o reikalas bus trumpai atliktas.

Dovanai Leopoldas stengia- si isz paneziu iszsisvalnit, bet valkatos nusenze ant gelezi- nio.

Negana to da priszoko prie sztangiu ir pabejo in tamsia ulicziuke, kad sztai iszmusze ant miestiszko ziegoriaus pir- ma adina.

Trukis ketino atejtie antra- adina po pusianakt. — Ar-gi igi tam laikui ne atejtio kokia pagialba? — pa- mislino sau Leopoldas, ir pra- dejo melstis o viltis inzege in jojo szirdi. Atsimine ant savo milemos, ant josios skausmo ir nuludimo, kada dazinos apie jojo baise smerti.

Laikas bego, o ne žingnis žmogaus nepertraukinejo tiku na nukties. Vagis jau senei nubego o pagialba jokia ne- siartino. Ir vela iszmusze ant tolimo bokszto puse po pir- mai. Da turi puse adinos lai- ko, o sunki maszina ketino ne užligio perejt per jojo ku- na! Minutos bego pasutiszka.

Dabar Leopoldas ketino pris- ringet ant smert, atsimine savo visus nusidejimus ir už juos galejosi norints buvo ne labai senej paviedes smertel- no grieko neturejo. Tegul bu- na vale Dievo!

Jau davesi girdet paskutini- signalas no paskutiniuos staci- jos, jog trukis jau apledo. Leopoldas klause drebedamas, nudave jin jog pajuto drebe- jima geleziui sztangiu ant ku- riui gulejo ba trukis jau buvo begije.

Szta atbego kokis tai žmo- gus. Užkimes balsas davesi girdet isz jojo lupi, nepazins- tamas netesi ant gulinezio o peilis užbijejo jojo rankoje.

— Kur ponas esi priszstas? szauke, — noriu perpjaut vir- ves!

Sztangos jau drebejo nog ar- tinanczio trukio. Su keles smarkeis ipais nepazinstamas

perpjove virves, kuriomis ne- him'ngas buvo priszstas prie sztangiu — jau trukis mete sa- vo szviesa ant dvieju szesz in, kuris viena kita stengesi nu- rizti no sztangiu.

Maszinistas in pati laika pa- regejo. Szvilpinas maszinos davesi girdet ir tame pacziam- laike sugrieze raiat maszinos o trukis sustojo su triukzmu kelis žingunius no n-laimingo: kunduktorius su pasaziereis szkzo isz trukio ir dazinojo apie szetoniszka darba žudi- toju. Nes nepazinstamas pa- klause karsztai.

— Ar nesiranda policijos ant trukio? Kas ejs su manim, idant suimt žudintojus? Jieje- randasi cizonais ne toli ir ne- tiki jog likos atidengti ir pa- zinti. Galime juosius uiegan- czius suimt.

Tuojaus atsirado keliolika vyru, isz kuriu keli isztrauke revolverus isz keszeni.

— Kur tieje? — užklause.

— Ejkite su manim — atsa- ke nepazinstamas, ir visi nusi- dave paskui jin o trukis nuejo ant kitos stacijs.

Ne perejo ezvertis adinos o abudu latrai kuriuos užtiko gulinezius likos suimtais ir su- rizstais! Ate me jiems viska ka buvo paeme o keliolika vyru pasilikio prie plesziku pakol- ne paeme juos in ten kur pri- gulejo — už geleziui sztangiu.

Leopoldas buvo teip persi- gandes, jog ne zodzio ne gale- jo isztart. Tik viena misle džiangesi, jog yra prie gyvas- ties ir luosas. Kada žudintojus nugabeno in kalejima, apsidai- re in apstojanczius ir užklaue- se:

— Ir kas tokis buvo mano izgalbetojam?

— Ar ponas jau mane nepa- žinti. — Juk ponas keles adinas adgalios izgalbeje mane nog vargo ir badines smer- ties!

Leopoldas pažino nusistebe- jas jame žmogiu, kuriam atejo in pagialba, kada jin gajai ulicizne buvo apsiaubus.

— Dieve mano, naip tai ga- lejo atsitikti? paszauke.

— Labai prasti, arba ki- taip tarent pats Dievas teip suteike. Tada mane ponas teip gausei apdovanojei, nue- jau pasidrutint ir pernakvot in taja netolima restoracije. Užmigau, nes neužilgio palu- dau. Naktis buvo tika. Iszgir- dau usz sienos balsus.

Kalbejo anglisizkai o kad ta- ja kalba iszmokau Amerike, per ka viska supratu gerai. Latrai dalinosi su pavogtais taigtais. Ant galo skaitė pra- varde savo aukos ant bilieto, kuri rado maszeleje ir pazi- nau jog tai ponas buvai api- plesztu. Paszkau isz lovos, iszemiau savo ilga peili, kuri ne karta buvau naudojais ant savo prieszu Westuose, begiau ant gelezinkelio visom pajie- gom idant sustabdiinti truki, ba ne žinojau kokioje vietoje ponas buvai priszstas Ir terp teip atradau pona ant sztangiu ir iszgelbeju nog tikros smer- ties! Ne dekaivok man ponas, tiktai Dievui, kuris mane tame atsitikime nusiunte, idant savo geradeju užgalbet už mi- lasirdinga apsiejima suma- nim.

F.B.

Tieje vyrai, ka ne moka savo bobas suvaldyti, Tai niekad ne gali buti isz- ganyti;

Dalibuk, jagu boba vyrams zandus teszkina,

Tai jau gana!

Plair se žmogelis nuo vienos bobes gerai aplaiki,

Badai su pokeriu ar su peiliu,

To asz pasatyti ne galiu.

Teip bjaurei, net dantis buvo namyti,

Jog daktaras turejo veida su- taiyti,

Jagu vyrai bobu nesuvaldo,

Tai tos kitiems galvas skaldo;

Ir da užmuszti gali,

Pagriebus koki pagali.

Boboms valos ne reike duoti,

Vyras turi vyru pasirodyti,

Ba juom toliu,

Tuom niekin.

Nelaimingas,

Tokis gyveuimas,

Lig smert turi pakutavoti,

Sunku križiui ant sprando ne- szioti,

Tai gerai,

Vyrai!

Del to-gi, gerai apsižiurekite,

Bile ragana ne yunkite,

Ba tai ne karve, — ne parduos,

Niekas ne pirs,

Uz dyka ne yms,

Ir da paspyrs.

*

Maspete puikios mergaites,

Kaip monezias kaitaites,

Slankiodamos kuaikau,

Katinelus szauke.

Mergaites, pasitaisykite,

Juoku daugiau nedarykite,

Ba kaip mano kuma pribus,

Tada susimilejimo nebus,

Kaip su koczlu užkus.

Jau laikas grazei užsilaikytie,

Po pakampes nesitrunkytie,

O jaunikiis puikus atkleis,

Viena isz jys pagriebis,

Prie altoriaus nuves,

Ir laimingai gyvens.

*

Ir sztonykai tankei turi triu- beli,

Jagu kokia indukusia bobeli,

Viename sztore pasisuko,

Ir baisei vaikine induko;

Jagu butu su buteliu patai- kius,

Butu sztonyka nudejus.

Acto pantuke butelije turejo,

Na ir nubaszt žmogeli norejo.

Bet ne pataike in sztonyka,

Tik in pecziu, net sutiszko bonka.

Tai vyrucei labai ne gerai,

Jagu daug kence Sznadorio sztonykai;

Visiems teisingai tarnauje,

KUR BUNA.

Mano duktere Kazimiera Szialai- te ir Vinas Slavitkas buvo ant bur- do pas mane ir abudu su mano duk- tere iszvaževo ten kur apie Boston, Mass. duktere esa 15 metu senumo kaip szneka tai mirkezioja o vyras 22 metu senumo 5 pedu ir coliu augz- ezio apskrito veido turi gymis ir s eseri Boston, Mass. asz motina draugu praszau daznie ant szio adreso: jaua mergaitę nepavedinu zenytis.

Mrs. Pet. Baluzis Whitsett, Pa.

Mano pussesere Ona Teresiuke pa- eina isz Kauno gub., Raseioiu pav., Juodaicioz para., Miskuno kaime, pirmiau gyveno Waukegan, o dabar nezinau kur, teipos-gi ir jes brolis Antanas Teresas, gyveno Waukegan o dabar nezinau kur, apie 7 metai kaip amerik, jie pats ar kas kitas praszau duot zine ant adreso: (to 42)

P. Biaziska E. Pepperell, Mass.

Frans Bozas paeina isz Suvalku gub., Kalvarijos pav., Krokelaikio para., Antokolo kaime, 5 metaidgal gyveno Elizabeth porte, N. J. o da- bar nezinau kur turin svarbu reikala jis pats ar kas kitas praszau duot zi- ne ant adreso: (to 44)

Jos. Lastauckas Exelsior, Pa.

Klausiantiems Atsakimas.

Daugumas klausineja rasy- dami, kodel Philadelphia M. Klinikas, nuolatos nesigarsina kaip kiti pavieniai daktarai? Atsakina: todėl, kad in szita Klinika, kas tik atsizauke tai tampa ir iszydytas kaip vyrai teip ir moteris nuo viso- kiu ligu ir todel patys iszydyti žmones ta Klinika garsina ir savo pazistamiems parodyja ja, kad tik cizonai tikra pagel- ba gali atrasti, — o, kad žmo- nes garsija tai geriausias ir teisingiausias apgarsinimas tai —gi ir kaip teisygi daktarai tik kaip kada: savo adresa pa- duoda in laikraszi kad sergan- ti žinotu kur atsizaukti su pri- grimoje lietuviszkoj kalbo- je, — jog nereikalauja tlumo- cziaus kaip asabiszakai teip per- laisza; nes cizonai yr ir li- etuviszkas daktara. Visada at- sizzaukti po szinomu adresu:

The Philadelphia Mdd Clinic,

1117 Walnut st.

Philadelphia, Pa.

Kasdiena atidaras nuo 10

isz ryto iki 4 po piet ir Nede- lioj nuo 2 iki 3 valandai po piet.

(to 43).

Dr. E. C. COLLINS Užeiojas.

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

Nuo 14 METU

14 METU!!!

14 METU kaip Dr. E. C. Collins Užeiojas "Medical Institute".

Nuo 14 METU Daktari Medikaliskio Insty- tuto "The Collins N.Y. Medical Institute" gydo Lietuvius Amerikos. Jai- gyvymas ne butu pasiekiminas ir va- istai ne užgimadintu paciento bei Medikaliskis Institut "The Collins New York Medical Institute" ne butu di- dziausias Lietuvoje tokiu budu Ameri- ke.

Nuo 14 METU musu Daktari gydė tianai, kur kiti daktarai gyalbet ne galejo. Tukstantieji dekingu laisku daroija apie tai.

